

Barcelona 20-01-1985

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat amic:

Vaig fer-vos enviar tot seguit els llibres -
afegint-hi la darrera edició d'Incerta Glòria - sense les "Últimes
Notícies", els devingudes "El Vent de la Nit" - perquè pogués
constatar que també hi havia afegit moltíssim. Si no
els heu rebut encara és que els correos deuen trigar
més que el compte. Encara no us havia escrit perquè
continuo atabaladíssima de feina. Diven que quan no fas
res els anys passen vertiginosament - i que quan fas
molt els omplenes i no et fugen; deuria ser si els omple-
nes amb calma, però si els omplenes cueta-corrents corren
més que tu i es perden de vista que ni te n'adones...
La feina que ara més m'estalona és que
surti a temps, pel cingquantari del 1935,
"Cartes de la Guerra", d'en Joan. Les he tretes
de les "Cartes a Màrius Torres", on hi ha de
tot - i que pel títol fan pensar en cartes
literàries. Són realment un testimoniatge
sense parió de la guerra, que Joan va viure
en els seus episodis més decisius i en els seus
escenaris més diferents - com si l'atzar o la provi-
dència volguessin que pogués testimoniar d'ac-
tament de tot l'essencial. En elles s'hi
troben fets importants pràcticament ignorats
per ser d'aquells que totes les parcialitats amaguen
perquè les acusen totes. Les crec d'un immens valor per a
la historia de Catalunya però poc interessants per

agrells que no s'hi interessin.

Ara estic posant en marxa la quarta edició de La Mort i la Primavera. 8.000 venuts en tres mesos és tot un record, aquí... No sé quan durarà - no és, com "La Plaga del Diamant" - un llibre per agradar a tothom. Però és, realment, com deia ella mateixa, "terriblement negre i terriblement poètic". Us inclou les dues crítiques importants que en tinc: no tinc servei de premsa! Vull dir que n'hi ha moltes, em diuen, però no les he vistes. Entre els literats és un èxit - i entre la gent, relativament almenys, de moment també - potser perquè s'ha extès la idea que és una obra "important", temo. ¿O és que una novela-poesia-negra té realment un públic més ampli que no creia? ¿Per no tenir la competència de la novella de la televisió? ¿Per què es viu una negror de fons? ...? ... Si coneixeu Màrius Torres podreu constatar que la literatura és com les nostres terres - reduïdes però variadíssimes - un muestrari de paisatges, vegetacions, climes - de les nous eternes als boscos de palmeres datileres (a Elx) : és com si Alfons de la Mercè dongués a un abisme de negros, i el de Màrius a un de Num.

Ara passo a rellegir la vostra carta - i a contestar-la.

En Joan i jo trobàvem que els cors
que donen més de si són els cors d'avi -

El promès de la meua neta Joan és un
francès de Reims, músic com ella, que es diu
Bruno. C'est la vie ...

De tout mon cœur

Muri
f